

GRIND ER I MANNAFØÐI

– Tá landslæknin sigur, at grind ikki er mannaføði, so velji eg at lata vera við, at eta og geva barni mínum grind, sigur 29 ára gamla Sonja Henriksen, sum als ikki etur grind longur

ANNIKA KUNOY IM

29 ára gamla Sonja Henriksen av Saltangará býr í Bretlandi við manni og eitt ára gamla syni teirra. Hon flutti til Skotlands í 2009 at lesa sálarfrøði, og er í barnsburðarfarloyvi við eitt ára gamla syni sínum. Hon hevur tilvitað valt als ikki at eta grind, og orsøkin er útsøgnin hjá landslækninum, at grind ikki er egnað sum mannaføði.

– Tá landslæknin sigur, at grind ikki er mannaføði, so velji eg ikki at eta tað, sigur hon.

Á Saltangará, tá Sonja vaks upp, ótu tey ikki ofta grind, men fingudátt eitt kók nakrar ferðir um árið. Hon er tí uppvaksin við, at eta grind og spik av og á – sum føroyingar flest – hóast tað ikki hevur verið gerandiskostur. Hon minnst, at tosað varð um, at børn og ung ikki skuldu fáa ov mikið av tvøsti og spiki, og konufólk í barnfórum aldri als ikki skulu eta tað. Hóast hon ikki fekk bjóðað grind og spik ofta, so var hugburðin, at eitt sindur av og á ikki mundi bila.

Hon minkaði tó um inntøkuna av grind og spik, og tá hon og maðurin hennara valdu, at fáa sær eitt barn, so hevði maðurin eisini greiða meining um avgerðina.

– Hann helt, at tá kanningar vísa, at grind og spik er heilsuskaðiligt fyri ófødðu barnið, so skuldi eg halda meg frá tí, og vit avgjördu tá í felag, at steðga við at eta grind, sigur Sonja Henriksen.

Grind er skaðilig

Sonja Henriksen hevur lisið sálarfrøði, og hon greiðir frá, at vitanin og útbúgving hennara eisini hevur verið ein liður í avgerðini.

– Eg skilji granskingina og havi áhuga fyri tí kognitiva. Eg vil ikki seta son mín í beinleiðs vanda fyri sjúkum, sum kunnu elvast av tungmálmi og dálking. Tá ein lækni sigur, at stórur vandi er fyri, at børn verða ávirkaði kognitivt og eisini fyri sjúkum so sum Alzheimer og Parkinson, so taki eg tað fyri fult, staðfestir hon.

Gevur ikki syni sínum grind

Sonja og maður hennara búgva í

Bretlandi, og tey hava ongantíð enn verið í støðuni, har tey hava kunnað bjóðað syni teirra ein grindabita. Hon sigur tó, at hon ikki hevði givið honum grind, um hon hevði møguleikan. Eisini hevur hon sagt familju síni, at hon ikki ynskir, at tey bjóða honum grind. Hon greiðir frá, at tey skilja væl avgerð hennara, og eiga tey grind, tá Sonja og familjan vitja í Føroyum, so plaga tey at útseta døgurðan ta vikuna.

Hon er tó í iva í, um hon hevði lovað soni sínum at smakka grind seinni, um hann sjálvur ynskti tað.

– Tó, spyr hann um eitt petti á Ólavssøku, tá hann er 15 ár, so hevði eg ikki sagt nei, sigur hon.

Sterkar kenslur fyri grindadrápi

Av tí, at grindadráp hevur verið partur av føroysku mentani í øldir, so er torført hjá summum at skilja, at ein føroyingur velur tað frá. Eisini tykist tað, sum nógv fólk fara í verjustøðu, um ein tosar ringt um grindina, greiðir hon frá. Í og við, at sjóneykan hevur verið vend móti Føroyum og grindadrápi, og innrás hevur verið av mótstøðufólki, so er áhugin fyri grindadrápi í Føroyum eisini vaksin. Sonja Henriksen greiðir frá, at tað er natúrligt at vilja verja mentan okkara, og tað sum er partur av søgu okkara, hóast tað møguliga ikki er tað rætta.

Hon hevur tó ikki merkt nakað til hvast orðaskifti ella ágang frá nærumhvørvinum fyri avgerð sína.

– Tey halda møguliga, at eg eri eitt sindur roksutt, hóast tey hvørki spyrja nærri inn til avgerðina ella taka tilmæli til sín, sigur hon.

Sonja Henriksen og familja hennara eta als ikki grind longur

Eg skilji granskingina og havi áhuga fyri tí kognitiva. Eg vil

ikki seta son mín í beinleiðs vanda fyri sjúkum, sum kunnu elvast av tungmálmi og dálking. Tá ein lækni sigur, at stórur vandi er fyri, at børn verða ávirkaði kognitivt og eisini fyri sjúkum so sum Alzheimer og Parkinson, so taki eg tað fyri fult